

въ оупокоеніе то мое: ако и да бѣха свѣршени вече дѣла та (негови) ѿ созда- ніа міра.

4 Защо то (писаніе то) го- вори на едно мѣсто за сед- мятъ (день) така: и по- чина си Бгъ въ седматъ день ѿ сички те дѣла свои.

5 И тѣка пакъ говори. За- що не щатъ да влѣзатъ въ оупокоеніе то мое.

6 Понеже прочее ѡстава на нѣкои да влѣзатъ въ него, дѡна, на който по напредъ бѣше благовѣствовано, не влѣзоха заради непослша- ніе то си:

7 Ѣпредѣлава пакъ нѣ- кой день, (съ таа рѣчь) днесь, понеже говори чрезъ Давида послѣ по толко го- динь, (каквѣто и по на- предъ е речено:) днесь ако мѡ чѣете гласъ гъ, не дѣйте да ѡжесточите сердца та си.

8 Защо то, ако къ ги Ис- сусъ (Навинъ) оувѣлъ въ оупо- коеніе, не къ говорилъ Бгъ послѣ по това за другъ день.

9 Ѣстава прочее и друго оупокоеніе за Бжїи те людіе.

10 Защо то, който е влѣзълъ въ оупокоеніе то негово, и той си е почи- налъ ѿ свой те дѣла, как- вѣто и Бгъ ѿ свой те

11 Да се подканиме прочее да влѣземе въ онова оупо-

коеніе, да не къ нѣкой ѿ насъ падналъ по това исты- атъ примѣръ въ непокор- ство.

12 Защо то слово то Бжїе е живо, и дѣйствиелно, и по остро ѿ секой мѣчь, който е и ѿ двѣте странѣ остроъ, и пронизва дори до раздѣленіе то на- дѣша та и на- дѣхатъ, на- состави те и на- мозоцъ те, и испѣ- тѣва помышленіа та и на- мѣреніа та сердѣчни.

13 И нема никое созданіе да не е гѣвно предъ него, но сички те са голи и ѿ- кровени предъ Очи те мѡ, ко- мѣто ще да дадеме ѿвѣтъ.

14 Понеже имаме прочее голѣмъ Архіереа, Исуса Сина Бжїа, който е прошѣлъ не- кеса та, цвржстѡ да се др- жиме за (наше то) исповѣ- даніе.

15 Защо то немаме (та- ковъ) Архіереа, който не може да страда заедно съ насъ въ нѣмоци те наши, но (таковъ), който е и скѣ- силъ сичко (человѣческо) по- добноу намъ, ѡсвѣнь грѣ- хѣтъ.

16 Да пристѣпаме прочее дерзновѣнноу къ престѡлатъ на- благодать та, за да прї- имеме милость, и да наме- риме благодать за (да ни бжде) помощъ въ потребно време.